

Ο ΚΑΛΟΣ ΓΟΝΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΦΙΛΟΣ ΜΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ;

Η ψυχολόγος Θέκλα Πετρίδου διαφωνεί και εξηγεί.

Κείμενο: [Γεωργία Καρκάνη](#)

Ιανουάριος 25, 2018

[ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ](#)

Ανάμεσα στις φαντασιώσεις που τρέφουμε προτού γίνουμε μαμάδες, αλλά ίσως και στα πρώτα μας χρόνια της μητρότητας, είναι μια εικόνα από το μέλλον όπου έχουμε βγει έξω με το παιδί μας, στην εφηβεία του πλέον, και **πίνουμε καφέ παρέα, ανταλλάσσουμε μυστικά και γελώντας σαν να πρόκειται για την επιστήθιά μας φίλη.**

Όμως αυτή η φαντασίωση εκτός από εξωπραγματική (ποιος έφηβος, αλήθεια, απολαμβάνει να βγαίνει για καφέ με τη μαμά του;) είναι και επικίνδυνη.

Υπονομεύει τη σχέση με το παιδί μας.

Σύμφωνοι, είναι σημαντικό να κερδίσουμε και να διατηρήσουμε την εμπιστοσύνη του παιδιού μας, ιδιαίτερα στη διάρκεια της κρίσιμης περιόδου της

εφηβείας του. Ωστόσο δεν μπορούμε, και δεν πρέπει, να αναλάβουμε το ρόλο του φίλου του, όπως τονίζει η **ψυχολόγος Θέκλα Πετρίδου, η οποία στο καινούριο βιβλίο της «Χαρούμενη μαμά = χαρούμενα παιδιά» (εκδ. Ψυχογιός), ανατρέπει, μεταξύ άλλων, το στερεότυπο «Ο καλός γονιός είναι φίλος με τα παιδιά του».**

«**Και ποιος θα παίζει τον ρόλο του γονιού όταν είστε φίλοι;**», γράφει χαρακτηριστικά και προσθέτει: «Όσο τα παιδιά μας είναι ανήλικα μας χρειάζονται, κατά τη γνώμη μου, να είμαστε γονείς και όχι φίλοι. Ποια είναι η διαφορά του γονιού από τον φίλο;

»Ο φίλος είναι κάποιος με τον οποίο περνάς ευχάριστα την ώρα σου. Κάποιος με τον οποίο παίζεις, κάνεις σκανταλιές και τις κρύβεις από τους μεγάλους. Αυτός είναι ο φίλος. **Κάποιος στη δική σου ηλικία και στο δικό σου ανάστημα.** Ο φίλος δεν μπορεί να σε προστατέψει όταν κινδυνεύεις ούτε να σου βάζει όρια για το καλό σου, επειδή δεν έχει μεγαλύτερη εξουσία από εσένα. [...]

»Γονιός σημαίνει να έχεις έγνοια, να φυλάς βάρδια, να κοιτάζεις το ρολόι, να επενδύεις χρόνο για επικοινωνία και σημασία, αλλά και να λες όχι όταν χρειάζεται. Να είσαι αποφασιστικός. Να μπορείς να αντιμετωπίσεις τη χειριστικότητα ενός παιδιού, που θέλει να γίνει το χατίρι του. **Γονιός σημαίνει να είσαι ο μεγάλος στη σχέση σου με το παιδί σου».**

Ένας γονιός-«φιλαράκι» δεν εμπνέει ασφάλεια στο παιδί του, συνεχίζει η συγκεκριμένη ειδικός και εξηγεί: «Πώς θα αντέξει να σε αναστατώσει [το παιδί σου] με τα προβλήματά του όταν εσύ λυγίζεις από τα δικά σου και, σαν φιλαράκι του, τα μοιράζεσαι μαζί του; **Πώς θα σε σεβαστεί και πώς θα λάβει σοβαρά υπόψη τη γνώμη σου όταν δεν είσαι παρά το φιλαράκι του;**»

Η ψυχολόγος συμπληρώνει ότι τα όρια που βάζουμε οι γονείς στη σχέση μας με τα παιδιά μας είναι αυτά που τα βοηθούν να επιβιώσουν. «Ακόμα και τα πιο ζωνηρά παιδιά, οι πιο επαναστατημένοι έφηβοι, **έχουν ανάγκη να νιώθουν τη γονική παρουσία ισχυρή και προστατευτική**», καταλήγει.